

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Gagiua Mariana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții: Prof. Înv. Prim. Oprea Mihaela
Prof. Subțirica Neacșa
și celelalte cadre didactice

DECEMBRIE 2016 NUMARUL 7

Ziua Nationala

Patria mea

**" Mă mișc între
Dumnezeu și neamul
din care fac parte. În
afară de acești
termeni, nu văd
nimic semnificativ
între cer și pământ."**

Petre Țuțea

**" România este
patria noastră și a
tuturor românilor. E
România celor de
demult și-a celor de
mai apoi. E patria
celor dispăruți și a
celor ce va să vie.. "**

Barbu Ștefănescu
Delavrancea

**" Fiecare om are o
patrie, restul sunt
țări."**

Octavian Paler

Nici o ființă de pe pământ nu poate trăi fără inimă. Tara noastră, Romania, are formă de inimă așa cum spunea marele om politic Nicolae Titulescu și nici o altă țară de pe glob nu are această formă divină.

De aceea, de la naștere, odată cu prima bătaie a inimii, simți că aparții unui neam, unei tari : România.

Noi nu iubim România doar de 1 decembrie, ci în fiecare zi când un elev olimpic roman câștigă un premiu, când un violonist este recunoscut pe mapamond, când un sportiv este pe prima treaptă a podiumului și se cântă imnul României, care ne umple ochii de lacrimi de mândrie.

Gândurile noastre se îndreaptă către românii de pretutindeni, unii plecați la muncă sau în funcții care fac cinste țării noastre.

Continuare în pagina 2

Romania este locul unde mă întorc cu nerăbdare de fiecare dată când plec în străinătate deoarece aici sunt rădăcinile mele și casa părintească.

Te iubesc, România, pentru că ai o istorie demnă de respect și întotdeauna te-ai apărut și nu ai inițiat războaie. Te iubesc, România, pentru că ești frumoasă și-mi umpli sufletul cu liniștea apusurilor de soare la malul Mării Negre, cu răsăriturile pe piscurile Munților Bucegi, cu bogăția câmpiilor de grâu și porumb, cu aroma pomilor fructiferi și a viței de vie întinsă pe dealurile molcome.

Te iubesc, România, pentru că m-ai format ca om și dascăl și-mi dai posibilitatea să împărtășesc tot ce am acumulat unor pui de romani minunați : elevii Școlii gimnaziale numărul 143.

Părinții și țara unde te-ai născut nu ni-i putem alege - ne sunt predestinate.

Așadar, să nu gândim ce poate face România pentru noi, ci ceea ce putem face noi pentru România.

Îți sunt recunoscătoare pentru că am avut o copilărie ca în poveștile lui Creangă, o adolescență ca în cărțile lui Ionel Teodoreanu, iar acum, la maturitate, pentru tot ceea ce sunt și trăiesc îți spun mulțumesc !

La mulți ani, România ! Te iubesc necondiționat !

Director adjunct,
Profesor Mariana Găgiu

România

România este o țară frumoasă și mie îmi place foarte mult.

Îmi place deoarece aici avem munți, dealuri, câmpii și Marea Neagră. La mare îmi place să merg vara și să înot. La munte îmi place atât vara cât și iarna. Munții Carpați sunt foarte frumoși.

Cel mai mult mi-a plăcut la Predeal când într-o iarnă a nins mult și împreună cu familia mea ne-am dat cu săniuțele. Castelele Bran și Peleş sunt foarte frumoase.

Tradițiile și obiceiurile din țara noastră îmi plac mult. De Crăciun și de Paște merg întotdeauna în Vâlcea la bunici.

Acolo este foarte frumos. Țara noastră este foarte frumoasă!

Autor: Popescu Andrei-Robert
Clasa a V-a B

Pământ, cer, soare

1 Decembrie.

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

ZIUA MARII UNIRI.

Ziua în care eu, elev în clasa a VII-a, cu sufletul mai plin ca niciodată de o emoție amestecată-n iubire aș vrea să-ngenunchez și să sărut pământul țării unde m-am născut, în semn de unire cu toți înaintașii mei, că ei sunt acum pământul acesta pe care cresc florile bucuriei. Și-aș vrea să-ngenunchez și spre a-i mulțumi albastrului senin pentru neobosita grijă...

Că pământul mustind a sânge roșu vitejesc cu cerul albastru în care păsările măiestre își cântă libertatea, legate-n brâu de aur de soarele stăpân peste ținuturile de basm ale țării mele au dat tricolorul ca steag al României și-au revărsat în tot poporul mândria de a fi român într-o ROMÂNIE MARE.

Și-n orice colț al țării, razele soarelui pudrând în aur libertatea și izbânda luptelor străbune, au dat fiecăruia tăria de a spune: "Sunt cel mai bogat om din lume pentru că sunt român."

Eu simt cum soarele și-a făcut loc în gândurile mele și pudra lui de aur mi-a luminat cărarea spre a vedea, în zborul gândurilor, întreaga Românie.

Cu Arcul Carpatic strângând ca o cingătoare poalele rotate-n degradeuri, de grâu foșnitoare și grele de struguri; cu cântece ridicate-n aer de repeziciunea cristalină a apelor; cu neliniștea dansului vântului prin cetini și frunziș, cu vioșia păsărilor sprintare-n zboruri dese; cu florile-n care s-au scurs picuri de curcubeu și-apoi, pentru nemurire, au rămas cusute-n ia și cămașa țărănească?!...

Cine n-o vede așa? Căci eu de când am deschis ochii așa o văd și cred că tot românul de când l-a crescut mama în cuvânt duios și-n glas dulce, a prins a vedea toate acestea și a primi acest tezaur strămoșesc.

Așa am primit și eu România în inima mea de mic copil; ca pe mama care m-a hrănit, o hrană fără de care nu puteam trăi, fără de care n-aș fi putut fi azi, de 1 Decembrie, atât de emoționat și de mișcat în suflet încât îngenunchez și-mi lipesc fruntea de străbunii noștri care-au luptat și s-au jertfit, care-au învins și ne-au unit.

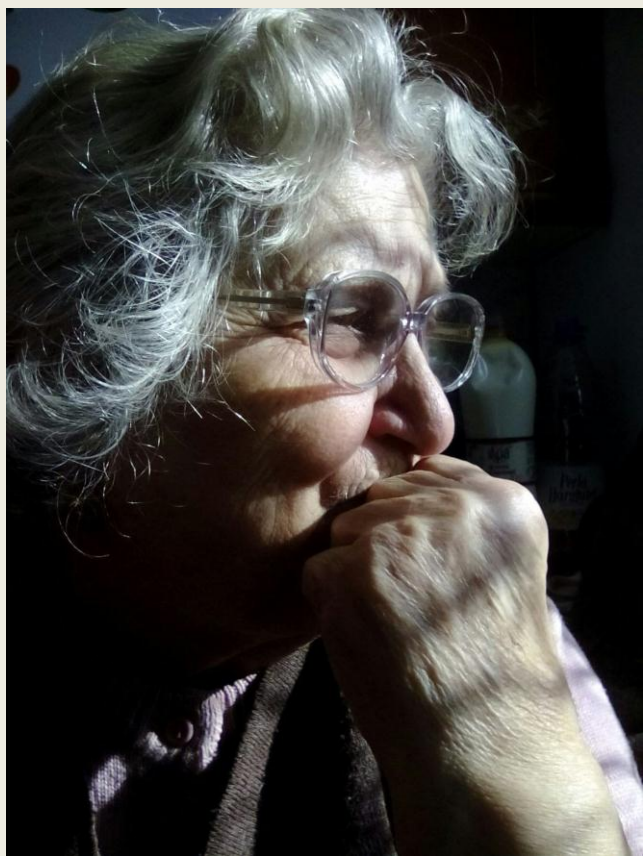
Apoi, într-un gest de mărire îmi înalț privirea către cerul albastru mulțumind pentru ocrotirea neamului meu. Și-asemeni soarelui care-a pudrat în aur izbânda românească, împrăștii azi și eu în aur, focul din inimă, într-o strânsoare a unirii cu cei aici de față.

E 1 Decembrie. E ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI. E ZIUA MARII UNIRI.

"Hai să dăm mână cu mână

Cei cu inima română!"

Autor: Imireanu Mario Theodor
Clasa a VII-a B

Un roman pe care il iubesc

Bunica. Toți ne iubim bunica, unii mai mult, alții mai puțin. Eu o iubesc foarte mult.

Bunica este o femeie buna, calmă și caldă și este o patrată adevărată.

Prețuiesc fiecare moment alături de ea. În obraji are mereu un roșu natural aprins. Pe nas îi stau ochelarii care o ajută să vadă cine a "furat" din plăcintă.

Pe bunica o vad la sfârșit de săptămână. Când ajung în curtea de unde am numai amintiri frumoase, o găsesc vorbind, croșetând sau jucându-se cu câțelul.

La vârstă de 5 ani mi-a dăruit prima mea ie. Deși, la aceea vârstă nu conștientizam ce prețioasă și valoroasă este ea pentru noi, eram foarte mândră că o purtam.

Bunica știe, ca orice bunică, să gătească nemaipomenit. Face niște prăjituri și ciorbe extrem de bune.

Mă fascinează poveștile care mi le spune despre Al Doilea Război Mondial.

Mi-a mai spus și că tatăl ei nu s-a mai întors de pe front.

Bunica și bunicul sunt foarte valoroși, au împreună două fete, patru nepoți și doi stră-nepoți. Zilele de naștere, sărbătorile sunt o adevărată minune. Copiii, nepoți, se adună și mănâncă toți la o masă. Este un sentiment foarte frumos.

Bunica m-a învățat să fiu patriotă, m-a îmbrăcat prima în costum popular.

Te iubesc românule, pentru că m-ai ajutat să înțeleg cine sunt cu adevărat.

Autor: Boscenko Anda, Clasa a V – a C

De ce iubim România?

O întrebare pe care ne-o punem când auzim numele România.

Pentru mine, răspunsul e unul ușor pentru că spun tuturor că România este țara care nu este săracă, ci bogată pentru românii noștri care sunt stăpâni pe acest pământ.

Încă din istorie România a fost dorită de multe imperii, dar nu a fost cucerită de nimeni și nici nu va fi cucerită vreodată. România a fost împărțită în patru regiuni: Moldova, Țara Românească, Ardeal, Dobrogea.

Mulți ani am trăit despărțiți până la Unirea Principatelor Române de la 24 ianuarie 1859, dintre Țara Românească și Moldova. La 1 decembrie 1918, Ardealul s-a unit cu celelalte regiuni formând România.

Are țara mea o mulțime de bogății: munți cu crestele de nea și poale verzi ca smaraldul, dealurile numai vii, câmpurile mari de grâu.

Așa este România mea în care m-am născut și unde voi rămâne până la sfârșit. Asta e Patria Română și ea sfântă să ne fie pentru cei ce știm să o prețuim.

Pentru asta îmi iubesc țara, România.

Autor: Iacob Raluca, clasa a V-a C

Fotografie: Radu Alexia, a III-a C

Născut în mijlocul RAIULUI

Parafrazând, spun:

*De la Dunăre în sus
Dumnezeu RAIUL a pus
Și pe mine, fiul Lui,
În mijlocul raiului.*

Să te naști și să crești în mijlocul raiului... ce-și poate dori altceva omul?

Cum să-i mulțumesc cerului pentru toată creația divină așternută pe pământul unde m-am născut, pe pământul acesta românesc?

Așa văd eu raiul, cu locuri și oameni care fac să-mi tresalte inima de plinătate și bucurie.

Dacă privesc munții, cu crestele semețe, îmi imaginez uneori că Însuși Creatorul coboară la pas pe cărări dintre cele mai ascuțite pentru a bate la ușa românului ca să-I deschidă și „românul” nostru, așa cum îl știm, Îl primește cu toată smerenia și bucuria.

Dacă privesc dealurile și câmpiile bătute-n aur de grâu copt, în petale de flori din cele mai spectaculoase forme și culori, în roade bogate și gustoase, îmi imaginez că toate acestea s-au strâns în fir de ață colorat pe când românul lucra pământul și au urcat cu drag pe haina-i simplă țărănească în cusături care mărturisesc glasul pământului...

Dacă privesc apele, îmi imaginez cum izvoarele care susură-n doine singuratice se-adună la vale brăzdând pământul să înalțe rugăciuni de bogăție și purificare, apoi, prinzându-se-n hora Dunării, joacă neobosit până la vărsarea în mare...

Dacă privesc oamenii de lângă mine, văd în fiecare românul plin de virtuți patriotice, românul mișcat în suflet de trecutul istoric, de prezent, de viitor.

Închideți ochii și simțiți istoria!

Simțiți dorul? ... dorul de strămoșii care nu mai sunt și căroră nu le putem mulțumi îndeajuns pentru raiul pe care ni l-au păstrat.

Simțiți mândria? ...mândria că suntem urmașii lui Decebal și-ai lui Traian, ai lui Mircea cel Bătrân, Alexandru cel Bun, Mihai Viteazul, Ștefan cel Mare, ai lui Vlad Țepeș, Constantin Brâncoveanu, ai lui Alexandru Ioan Cuza și-ai multor viteji cu nume istorice sau viteji ai căror nume a fost doar Român.

Simțiți iubirea? ...iubirea pentru ființa neamului românesc prin care curge sângele dreptății și al biruinței, al credinței și statorniciei.

Simțiți binecuvântarea?... binecuvântarea că trăim pe plaiuri mioritice pline de dor, cu doine pe care numai românul le-nțelege și le trăiește.

Deschideți ochii și, dacă toate-acestea le veți fi simțit, înseamnă că ne-am adunat aici, uniți românește în suflet și strânși într-o horă a mărturiei iubirii de neam și țară, o horă care se-ntinde

De la Dunăre în sus, că aici

Dumnezeu raiul a pus;

Și pe noi, fii Lui,

În mijlocul raiului.

Autor: Imireanu Mario Theodor
Clasa a VII-a B

De ce iubim România?

Din ultimii ani de comunism, cand ni se repeta obsesiv sa fim patrioti, sa ne dam viata pentru tara si popor, am ajuns sa traим niste ani in care proprii romani spun ca nu mai merita sa traiesti aici, ca este mai bine sa iti realizezi viitorul oriunde altundeva.

Si totusi, noi toti iubim Romania.

Chiar si cei care se tem sa recunoasca acest lucru. Cum sa nu iubesti pamantul stramosesc, sfintit de pasii Sfintilor Apostoli Andrei si Filip, apoi de sangele martirilor credintei si ai neamului ?

Cum sa nu iubesti mainile brazdate de riduri si crapate de ger ale taranilor care muncesc neostenit pe campii si pe dealuri ? Romania inseamna pentru mine raurile care trec lenese prin campile incinse de soarele verii.

Romania inseamna pentru mine lanurile aurii de grau si macii care arunca o pata de culoare vie peste ele. Romania inseamna pentru mine dealurile pline de livezi si iarba deasa si moale dintre pomii fructiferi care au ramurile plecate pana la pamant de multimea si greutatea roadelor.

Romania inseamna vitele de vie care strajuiesc dealurile si din care vom primi Sfanta Impartasanie. Romania este muntele inalt care ma ridica spre cer si norii prin care trec ca prin aburul dintr-un vis.

Cand spun Romania ma gandesc la toate manastirile si schiturile si la toate sfaturile frumoase primite de la parintii si maicile din ele.

Ma gandesc si la multimea credinciosilor care vin insetati de viata vesnica. Nu este putin lucru sa traiesti intr-un loc unde atatia oameni, simpli, smeriti, s-au sfintit !

Romania este o gura de rai si prin frumusetea locurilor, dar sunt alte locuri pe pamant si mai spectaculoase. Romania este o tara bogata, dar nu cea mai bogata din lume.

Insa, Romania este in inima mea pentru ca ii iubesc pe romani si pentru ca ii simt facand parte din mine.

Ce frumos suna : poporul meu !

Da, poporul meu este cel care face acest loc sa fie deosebit.

Oamenii credinciosi, modesti, ospitalieri, buni si iertatori sunt cei care sfintesc aceste meleaguri si le fac unice.

Li multumesc lui Dumnezeu ca m-am nascut aici !

Autor: Prof. Drossu Florina

"Patriotismul nu este numai iubirea pământului în care te-ai născut ci, mai ales, iubirea trecutului, fără de care nu există iubire de țară." M. Eminescu

"Cine nu si-a scris istoria cu sangele, acela sau n-a avut-o nicicand, sau crede ca poate trai pe contul istoriei altora." Grigore Vieru

Manifestări de Ziua Națională a României

1 decembrie 2016

